



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,  
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et  
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>  
Bonaventura <Heiliger>**

**Antverpiæ, 1591**

De parcitate vtendi his quæ sunt mundi. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

laboris & patientiæ, prophetas. Ecce benedicimus eos qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis & finem Domini vidistis. Semper ergo muniti incedamus contra iacula verborum & ictus factorum aduersorū: vt pacem quam exterius non possumus in hac vita sperare durabilem, saltem intus per patientiam conseruemus. Luc. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Luc. 21, 19

*De parcitate vtendi his que sunt mundi.*

CAP. XVII.

**Q**UARTVM est, vt quāto parcius potest quis, quæ sunt mundi vtatur & habeat & cupiat. IIII.  
Exercit.  
Mundanis  
rebus par-  
cissime  
vtendum. Aliena à nobis sunt omnia mundana: quia nec naturæ nostræ sunt, nec à nobis facta, nec diu nobiscum mansura, nec salus nostra in ipsis cōsistit: & ideo habemus ea quasi à mundo mutuata, pro quotidiana, imò pro cōtinua & graui vsura sollicitudinū & laborum. Quantum putas Principes & Potentes & diuites huius seculi vsuram omni tempore exoluere pro mutuo suo, anxietatis & occupationis & afflictionis? & quomodo ambiant aliena, quomodo augeant vel custodiant sua, quæ timēt perdere per amicos & inimicos, per fratres, vxores & filios? A Potentiote timent violentiam, ab inferiori furtum, ab æquali fraudem. Nulli ad plenum confidit avarus, omnes suspectos habet, nec tamen potest eorum carere consortio: & ideo nullum potest verè diligere, cum à nullo se verè diligi suspicetur. Timor enim suspiciosus non est in perfecta dilectione. Timet de rebus, timet de corpore propter substantiam: & tot timoribus plenus non potest vtiliter timere de anima, de qua tamen maximum periculū adhuc restat. Sicut enim Prin-  
cipes

cipes à scultetis suis exigunt quotidiana ser-  
 uitia & munera ratione officij sui, & tandem  
 cruciant eos in carcere, & omnino despoliant:  
 sic & mundus post multas exactiones usura-  
 rum, ratione substantiæ & honoris, quæ offi-  
 cialibus suis diuitibus mutuauit, tandem om-  
 nino euacuatos emittit in carcerem inferna-  
 lem. Vnde bella & lites in seculo, nisi quia mu-  
 tudò inter nos certatim cupimus præripere al-  
 ter alteri, quod vterque nõ potest integrè pos-  
 sidere? In spiritualibus diuitis nullus ex alte-  
 rius abundantia patitur detrimentum, cum  
 alius non sit minus sapiens vel virtuosus, eo  
 quòd eis alter abundat. Sed secus est de secula-  
 ribus diuitiis & honoribus, quia tot necesse est  
 habere portiones, quot sunt participantes: &  
 ideo alter alteri inuidet habenti, quod ipse ha-  
 bere non potest. Hæc fuit occasio quare Loth  
 discessit ab Abraham, & Esau à Jacob: quia  
 multa habebant pecora & non poterat eos ca-  
 pere terra, ut simul, id est, concorditer habita-  
 rent, rixantibus inter se pastoribus gregum:  
 quia multiplicatis pecorinis desideriis, scilicet  
 mundanis, fit rixa inter voluntates eorum qui  
 volunt pascere sua desideria in pratis huius  
 seculi. & cum omnibus non sufficit prohibitum,  
 diuiditur frater à fratre per inuidiæ dissidium.  
 quæ pecora si pauca forent, modico contenta  
 essent. Zach. Pasce pecora occisionis, quæ qui  
 possederant, occidebant. quod etiam sic potest  
 intelligi, pecora occidebant eos qui se posside-  
 bant. Augustinus: Rixentur immites, & dimi-  
 cent pro terrenis & temporalibus rebus: beati  
 autem mites, quoniam ipsi hæreditate possi-  
 debunt terram, de qua pelli non possunt. Ha-  
 bentes autem alimenta & vestimenta quibus  
 tegamur, his contenti simus: & quidquid pe-  
 nuria patimur, loco illius Deum in corde po-  
 namus,

Gen. 13, 6

Gen. 36, 6

Ecc. 11, 4

To. 4. li. 1.

de ferm.

Domini in  
enote, c. 2.

1. Tim. 6. 8

namus, qui omnia implet. Beati pauperes spiri- *Mat. 5.3*  
ritu, id est, voluntate & amore spiritualis pro-  
fectus, quoniam ipsorum est regnum cælo-  
rum. Quanto enim se hîc angustant in ter-  
ra nihil cupiendo, tanto in cælo dilatantur,  
& econuerso.

*De humili æstimatione sui.*

CAP. XVIII.

**Q**VINTVM est, vt semper & intus apud *v.*  
se, & extra coram hominibus, in omni *Exercit.*  
bus humiliet se, & deprimat in sua æstimatione *Studendū*  
ne, itē in verbis in gestibus: & in omni facto *humilitatē*  
suo nouissimum locū eligat, sicut fuerit oportu- *semper.*  
tum. Ad humiliandum autem se in oculis  
suis, consideret qualis sit, quàm vilia & fœtida  
sunt omnia quæ corporis sunt. vnde venerit,  
quid erit, quid intus sit, quàm leuiter emarces-  
cunt etiam quæ pulchra in homine apparent:  
quanta deceptio in honoribus secularibus: quia  
non honorant etiam diuites qui videntur; sed  
sua lucra sequuntur, sicut canes & aues cada-  
uer; quod cum abrasum fuerit & nudatum,  
nec plus rodendum in eo inueniunt, relin-  
quunt, & aliud requirunt. Itē in anima quan-  
ta sunt ibi vitia & peccata, quanta impuritas  
& simulatio in bonis quæ facimus, & desidia  
& tepor: quanta bona omittimus & negligi-  
mus vitia: quanta inopia virtutum, quanta  
cæcitas intelligentiæ, lubricitas memoriæ, in-  
ordinatio affectuum: quod mala nostra purè  
mala sunt, & nostra totaliter sunt, & bona no-  
stra nobis tantum mutuata sunt cum usura re-  
petenda, & imperfecta & impura sunt, & ex  
nobis materiam humiliationis assumunt. Ve-  
rum enim est nos esse inopes & viles: & quan-  
tum ab hac æstimatione deuiamus, tantum  
erramus à veritate.

De